

כ"ח בחשוון תש"פ
26 בנובמבר 2019

0491-0022-2019-010197
בד"מ: 51.19

בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה בירושלים

בפני :	עו"ד אורי כהן – אב בית הדין	- יו"ר המותב
	עו"ד יוחנן יצחק	- חבר המותב
	גב' סוזי לוי	- חברת המותב
התובעות:	עו"ד שירה שלמייב	
	עו"ד תמר פודם	
הנאשמת:	אלנה ברוסובנסקי	
ב"כ הנאשמת:	עו"ד אסף דוק	
נציג המשרד:	מר יצחק אור	

גזר – דין

1. הנאשמת אלנה ברוסובנסקי, עובדת משרד הבריאות שהועסקה כאחות סיעודית במרכז לבריאות הנפש בבאר יעקב (להלן – המרכז), הורשעה על ידינו - על בסיס הודאתה, ובהסתמך על הוראות סעיף 61 לחוק שירות המדינה משמעת, התשכ"ג-1963 (להלן – החוק) - בעבירות משמעת לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו-6 לחוק. זאת, בגין תקיפת מטופלת שהיתה מאושפזת במרכז.

2. כתב התובענה הוגש בעקבות הרשעתה של הנאשמת בהליך פלילי (ת"פ 17-12-36077 בפני הנשיאה, כבוד השופטת עינת רון) בביצוע עבירה של תקיפה סתם בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977.

3. ואלה עובדות האישום -

הנאשמת עבדה בתקופה הרלבנטית כאחות סיעודית במרכז לבריאות הנפש בבאר יעקב.

במקום היתה מאושפזת, אותה עת, א.ו. ילידת 1966 (להלן – הנפגעת). היא היתה מאושפזת במקום מזה שנים רבות וסבלה, בין היתר, מבעיה רפואית שמנעה ממנה

לשתות שתיית יתר. כמו כן סבלה הנפגעת ממחלת נפש ולא יכולה היתה לדאוג, באופן מלא, לענייניה.

ביום 11.10.16 בשעה 17:00 לערך, אכלה הנפגעת בחדר האוכל שבמקום. הנאשמת, נכחה אף היא בחדר האוכל.

הנפגעת ניגשה למתקן מים שעמד בפינת חדר האוכל, על מנת לשתות. הנאשמת הבחינה בה ומשכה בחוזקה בכתפה של הנפגעת באמצעות שתי ידיה, ודחפה אותה לכיוון מרכז החדר. בעקבות זאת, נהדפה הנפגעת מספר מטרים, מעדה על גבי כיסא ונפלה לרצפה.

בהמשך הדברים, ובעוד הנפגעת שרועה על הרצפה, עמדה הנאשמת לידה, בשילוב ידיים, והתבוננה בה באדישות ומבלי להציע לה עזרה. הנפגעת ניסתה לקום על רגליה בסיועו של אח אחר במרכז, אך לא הצליחה לעשות כן. רק לאחר מכן סייעו הנאשמת ומדריך נוסף לנפגעת לשבת על כסא. בעקבות הנפילה המתוארת לעיל, נגרם לנפגעת מכאוב ברגלה השמאלית והתקשתה לעמוד.

4. ביום 25.4.18 הרשיע בית משפט השלום בראשון לציון את הנאשמת, על יסוד הודאתה, במיחוס לה בכתב האישום המתוקן.

5. ביום 21.11.18 גזר בית משפט השלום את דינה של הנאשמת והשית עליה 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

6. בדיון שהתקיים בפנינו ביום 19.11.19 הודעו ב"כ הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו בכפוף להודאתה של הנאשמת ולהרשעתה בדיון, יעתרו בהסכמה להשתתף אמצעי המשמעת הבאים: נזיפה חמורה; פיטורים לאלתר; פסילה לצמיתות למשרד הבריאות; פסילה לשירות המדינה למשך 5 שנים (הנאשמת מועסקת ב"פנסיה תקציבית", וזכויותיה לגימלאות מבוטחות על פי חוק שירות המדינה (גימלאות)).

7. טיעונים לכיבודו של הסדר הטיעון

א. טיעוני התביעה

(1) התביעה רואה בחומרה את מעשיה של הנאשמת; תקיפת חוסים אינה פתרון לגיטימי או חינוכי ויש לגנותה.

(2) התקיפה בוצעה ללא הצדקה כלפי חסרת ישע שלא הייתה לה כל אפשרות להתגונן.

- (3) במעשיה של הנאשמת יש פגיעה קשה בערכים של נאמנות שחייבים מטפלים כלפי מטופלים; בנוסף, יש פגיעה באמון הציבור במערך הטיפול הבריאות והנפשי.
- (4) כל חטאה של הנפגעת היתה שעמדה סמוך למתקן השתייה כדי להרוות צמאונה ואזי נדחפה בחוזקה ע"י הנאשמת. כשהנפגעת היתה שרועה על הרצפה התבוננה בה הנאשמת באדישות ולא סייעה לה לקום.
- (5) בית הדין הביע לא אחת את דעתו ביחס לחומרה אשר בעבירות תקיפה כלפי חסרי ישע (בד"מ 156/09 שמואלוב; בד"מ 85/13 איא מלקמו).
- (6) עם זאת התביעה לקחה בחשבון את נסיבותיה האישיות של הנאשמת (אם חד הורית, ללא עבר פלילי או משמעותי קודם, מצבה הבריאותי מחייבה נטילת תרופות באופן קבוע, ממתונה להשתלת כבד). לפיכך, התביעה מוכנה להסתפק בתקופת פסלות קצרה בת 5 שנים לשירות המדינה, כך שהנאשמת תקבל גימלאות בתום אותה תקופה ובטרם מלאו לה 67 שנה.

ב. עמדת המשרד

- (1) המשרד רואה בחומרה את מעשיה של הנאשמת, ומצטרף לעמדתה העונשית של התביעה.
- (2) חוות הדעת על תפקודה של הנאשמת בעבודתה, קודם לביצוע העבירה דן היו טובות.

ג. עמדת ההגנה

- (1) הנאשמת אשה נורמטיבית לחלוטין, בת 55, נעדרת עבר פלילי ומשמעותי; היא גרושה ואם לילדה המתגוררת עימה; עלתה לארץ בשנות ה-90 ומאז מועסקת במסלול הטיפול.

ד. דבר הנאשמת

- (1) מצטערת על מעשיה.
- (2) אם יחידנית, ביתה בת 30.

ה. מסמכים שהוגשו לבית הדין

- (1) תלושי משכורת.
- (2) גליונות הערכה ומשוב לשנים 2013-2015.
- (3) גזר הדין בתיק בד"מ 85/13 איא מלקמו, וב-בד"מ 48/11 אירנה חיימוב.

8. דיון

בית משפט השלום, שצפה בסרטון מצלמות האבטחה ממקום הארוע, הביע זעזוע מהמעשים שנתנו לעינינו:

"המחזה שנגלה לעין הצופה לאחר מכן היה קשה לצפייה.

הנפגעת היתה מוטלת על הקרקע, והגם שהסרטון הוא ללא קול, ניכר היה כי היא מבקשת סיוע ואינה יכולה לקום מן הרצפה. ניכרים ניסיונות שלה לעשות כן, אך היא לא הצליחה בכך. הנאשמת עמדה כל אותה עת בצד, בסמוך כשידיה שלובות והביטה בה ולא עושה דבר.

לא ניכר כלל ועיקר כי הנפגעת היתה שרוייה בהתקף פסיכוטי. בעניין זה, יודגש כי עובדה זו גם לא נזכרה כלל ועיקר בכתב האישום ועל כן ממילא אין ליחוס לטענה זו של ב"כ הנאשמת כל משקל, אלא שכאמור, אף מראה העיניים אינו מעיד על כך.

שוב ושוב ניסתה הנפגעת לקום ממקומה ללא הצלחה ואף אדם נוסף שכביכול ניגש אליה וניסה לעזור, לא עשה כן ממש ואף כאשר הביא לה כוס שתיה, הניח אותה במכוון במרחק ממנה והורה לה ליטול אותה והכל כשהיא שרועה על הקרקע ואינה יכולה לקום, סוף דבר ניגש מאן דהוא אל הנפגעת וניסה להקימה ורק אז סייעה באדם הנאשמת... כפי שציינתי מחזה זה היה קשה לצפייה. מעבר לאלימות שנקטה כלפי הנפגעת, היה ביחס אליה לאחר מכן משום ביזוי והשפלה".

בית המשפט הוסיף וציין:

"שומה על בתי המשפט להגן על מטופלים באשר הם, במיוחד אמורים הדברים משמדובר במטופלים מעין אלה שהם חסרי ישע ואונים ואין ביכולתם להגן על עצמם, לא מן ההיבט הפיזי ולא מן ההיבט הנפשי. אין צריך לומר ששומה על המטפלים במטופלים כאלה לנקוט משנה זהירות ביחס אליהם ובטיפול בהם, על אף כל הקשיים הגלומים בטיפול כזה.

בתי המשפט על כל ערכותיהם אמרו את דברם בנושא זה פעמים רבות. כך קבע בית משפט השלום ב-ע"פ 8301/10 חיימוב נ' מדינת ישראל:

"חסרי ישע ככלל, והקשישים בהם בפרט, תלויים בחסדיהם של המטפלים בהם. פערי הכוחות ביניהם לבין האחראים עליהם גדולים ופעמים רבות התקשו הם בהגשת תלונה או בדיווח על המעשים הנעשים בהם. נוכח חומרתם של המעשים והקלות שבהסרתם מתעצמים בעניינה של עבירת ההתעללות בחסר ישע על ידי אחראי שיקולי הענישה מסוג הגמול וההרתעה".

מול חומרת העבירות לקחנו בכלל חשבון את נסיבותיה האישיות של הנאשמת: בת 55, הועסקה כאחות במרכז הרפואי לבריאות הנפש במשך כ-25 שנה וזכתה לחוות דעת טובות על תפקודה, אין לה עבר פלילי או משמעותי קודם. הנאשמת גרושה ואם לבת בוגרת; סובלת מבעיות בריאות משמעותיות.

בשקלול מכלול הנסיבות ולאחר ולאור האינטרסים הדרושים לעניין ונתינת הדעת על תכליותיו ההרתעתיות והמניעתיות של הדין המשמעותי, אנו סבורים כי הסדר הטיעון מידתי ומאוזן ולפיכך נכבדו.

9. סוף דבר

על הנאשמת יוטלו אמצעי המשמעת הבאים:

- א. נזיפה חמורה;
- ב. פיטורים לאלתר;
- ג. פסילה לצמיתות למשרד הבריאות;
- ד. פסילה לשירות המדינה למשך 5 שנים (לאור חומרת העבירות המיוחסות לנאשמת לא תשולם לה גימלה מכוח חוק שירות המדינה (גימלאות) במשך כל תקופת הפסלות לשירות המדינה).

הודעה על כיבודו של הסדר הטיעון ניתנה במעמד הצדדים ביום 19.11.19.

גזר הדין המפורט והמנומק ניתן, בהעדר הצדדים, ביום כ"ז בחשוון תש"פ – 25.11.19 וישלח אליהם באמצעות הדואר האלקטרוני והדואר הרגיל.

(-)	(-)	(-)
סוזי לוי	עו"ד יוחנן יצחק	עו"ד אורי כהן
חברת המותב	חבר המותב	אב בית הדין יו"ר המותב